

«Παρεμβαίνοντες...»

Ὁ ἀληθινὰ «πνευματικὸς ἄνθρωπος» (δ')

Ἡ Ἀγάπη πρὸς τὸν **Ἀδελφὸ** μας, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Χριστοῦ μας, προξενεῖ στὴν καρδιά μας ἓνα **θαῦμα**: τὰ προβλήματα καὶ οἱ δυσκολίες τῶν Ἀδελφῶν μας γίνονται προβλήματα ἰδικά μας!...

Ἔχουμε χαρὰ, ὅταν ἐκεῖνοι εἶναι χαρούμενοι... **Ἔχουμε** λύπη, ὅταν ἐκεῖνοι εἶναι λυπημένοι... **Εἴμεθα** πάντοτε δίπλα τους προσευχόμενοι...

Εἶναι ἐνδειξεις μεγάλης **κενότητος πνευματικῆς**, ὅταν λησμονοῦμε ἢ ἀποφεύγουμε νὰ σκεφθοῦμε, **ἐγκλωβισμένοι στὴν φιλαυτία μας**, τί γίνεται γύρω μας, τί πόνο καὶ στέρησι –πνευματικὴ καὶ ὑλική– βιώνουν πολλοὶ Ἀδελφοί μας...

Φυλακισμένοι μέσα στὴν ἐγωκεντρικὴ αὐτάρκειά μας, ἀπολαμβάνουμε μακαρίως τὶς δωρεές τοῦ Θεοῦ, χωρὶς συναίσθησι τῆς ἀναξιοτήτος μας, χωρὶς μία προσευχὴ γιὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι στεροῦνται καὶ ὑποφέρουν ποικιλοτρόπως, χωρὶς διάθεσι εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας...

Ἴδου ὅμως ἓνα ἀκόμη ἀφυπνιστικὸ παράδειγμα **ἀνοίγματος τῆς καρδιάς μας**, πῶς δηλαδή ὀφείλει νὰ σκέπτεται ὁ ἀληθινὰ «πνευματικὸς ἄνθρωπος», ὁ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος.

* * *

«Ὁ ἀυστριακὸς Φρίτς Κράϊσλερ (1875-1962) ὑπῆρξε ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους βιολιστὲς ὅλων τῶν ἐποχῶν. **Ἡ δεξιότητά του** στὸ βιολί εἶχε καταπλήξει τὰ ἀκροατήρια τῶν συναυλιῶν του.

Ἄν καὶ θὰ μπορούσε νὰ ἀπαιτήσῃ ὑπέρογκες ἀμοιβές, δὲν τὸ ἔκανε. **Γι'** αὐτὸ ποτέ του δὲν ἔγινε πλούσιος.

Ὁ Κράϊσλερ εἶχε κάποτε δηλώσει: **“Ποτέ δὲν βλέπω τὰ χρήματα πὺν κερδίζω σὰν ‘δικά’ μου. Εἶναι μόνον ἓνα κεφάλαιο πὺν μου ἐμπιστεύθηκαν γιὰ νὰ τὸ δαπανήσω καταλλήλως”.**

Μιλώντας γιὰ τὴν σύζυγό του καὶ τὸν ἑαυτὸ του εἶπε: **“Αἰσθάνομαι ἠθικὰ ἔνοχος, ἂν παραγγείλω ἓνα πολυτελὲς καὶ δαπανηρὸ γεῦμα, γιὰτὶ ἔτσι στερῶ ἀπὸ κάποιον ἄλλον μία φέτα ψωμί, καὶ ἴσως ἀπὸ κάποιον παιδί ἓνα ποτήρι γάλα... Σ’ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τῶν ἐπιτυχιῶν μου στὴν μουσικὴ, δὲν φτιάξαμε δικὸ μας σπίτι. Σκεφτόμαστε, ὅτι ὑπάρχουν τόσοι ἄστεγοι στὸν κόσμον...”!**

• **Σίγουρα**, πρόκειται γιὰ ἀπόψεις πρωτοφανεῖς γιὰ τὴν σύγχρονη καταναλωτικὴ κοινωνία μας, ὅπου κυριαρχεῖ τὸ σύνθημα: **“φάγωμεν καὶ πῖωμεν, αὔριο γὰρ ἀποθνήσκομεν”.**

Μᾶς χρειάζονται ὅμως τέτοιες φωνές, γιὰ νὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸν λήθαργο τῆς ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς μας αὐτάρκειας.

Ὁ μεγάλος αὐτὸς μουσικὸς αισθανόταν ὡς “πλησίον” τοῦ **κάθε ἀνθρώπου πὺν πάσχει καὶ ὑποφέρει. Γι'** αὐτὸ καὶ ἐφάρμοζε πρὸς ὅλους ἀδιακρίτως τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ: **“Νὰ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτὸ σου”.**

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

15.9.2024 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα